

Хаику и позориште. Рекли би, у први мах – два удаљена света. Седамнаест слогова на- супрот осветљене сцене пред препуним гле- далиштем, концентрација усамљеног стихо- творца наспрот преплетених личних драма глумца, редитеља, диригента, гледаоца. Не- посредност прихватања наспрот шминке, маски, перика. Али, каква чудесна предност настаје у њиховом претапању када су и ха- ику и позориште узајамни и живе суптил-ним, духовитим уочавањима аутора Душана Видаковића. Магија људске природе укршта се са знањем и магијом позоришног живота. Душан сакупља, монтира, уобличава те ис- кидане тренутке у низ луцидних, духовитих тростиха, између (ван)свесног и апсурданог, дражесног и гротескног. Његов неочекивани хаику оригиналан је не само по тематици, већ и мајсторством осмишљавања тих сложених позоришних ситуација у бисере свет- жуцаве имагинације.

Александар ПРОКОПИЕВ

ГОДООВ ДУБЛЕР

Душан Видаковић

